

Hồi 51

Truyền Nội Lực

T húc phụ, thúc phụ...

Nửa gương mặt của Phiêu Bồng Khách quay lại chàng trai:

- Lục Siêu Quang, năm ngày qua con cảm thấy thế nào?

Chàng trai đáp nhanh:

- Thừa thúc phụ, cháu nhận ra nội lực của mình đã sung mãn. Chẳng hiểu đã đến lúc cháu nhận được chân nguyên thần lực của thúc phụ chưa?

Phiêu Bồng Khách gật đầu:

- Hôm nay ta sẵn sàng rồi đấy. Chú cháu ta hành công truyền lực ngay bây giờ nhé.

Lục Siêu Quang ngồi xập xuống theo thế tọa công trước mặt người chú dị dạng. Từ phía sau lưng, bàn tay xương xẩu cứng như thép của Phiêu Bồng Khách chụp vào đầu chàng trai ấn mạnh.

Lục Siêu Quang thấy ngay một luồng khí ấm từ huyết thiên linh đưa xuống đan điền. Bàn tay bên kia của Phiêu Bồng Khách xoa bóp các huyệt đạo, khai thông kinh mạch để nội lực tỏa ra khắp châu thân Lục Siêu Quang.

Tiếng Phiêu Bồng Khách nghe âm u bên tai chàng trai:

- Ta truyền hết khí lực cho cháu, rồi tẩm thân dị dạng vô dụng này sẽ không còn nữa. Ta chết, nhưng rất vui lòng, bởi có đứa cháu xứng đáng thay ta rửa mối hận thù đã mang nặng bấy lâu.

Phiêu Bồng Khách không cho biết chuyện này trước, nên Lục Siêu Quang kêu thảm:

- Ôi, lẽ nào ta để thúc phụ phải chết?

Nhưng đã muộn rồi, Phiêu Bồng Khách đang truyền chân nguyên nội lực qua cho Lục Siêu Quang. Chàng chỉ mới suy tư vài khắc, đã nghe tiếng thúc phụ thét:

- Tiểu điệt, hãy tập trung vận chuyển chân khí, tiếp nhận nội lực của ta, không được xao lãng.

Lục Siêu Quang vội vận nội lực, điều hòa nguyên khí, tiếp nhận công lực từ Phiêu Bồng Khách truyền sang. Nếu xao lãng trong khoảnh khắc, hai nội lực không hòa hợp sẽ xung phản, nổ tung các huyết đạo cả hai người cùng chết.

Sau một khắc triển vận công lực, nửa gương mặt của Phiêu Bồng Khách tím dần đến kinh khiếp, con mắt duy nhất đã lạc thần, giọng nói tựa tiếng muỗi vo ve:

- Tiểu diệt, bây giờ trong người cháu đã có nguồn nội lực bằng kẻ khổ luyện cả trăm năm. Trong hốc đá trên cao, ta có để pho Lôi Oanh Đỉnh Pháp, Chân Dương Nội Khí và một biểu tượng Thiên Lôi Thần Thủ. Sau khi ta tịch diệt, cháu luyện Lôi Oanh Đỉnh Pháp sẽ thấy công dụng phi thường của chiếc bàn tay sắt Thiên Lôi Thần Thủ. Còn pho Chân Dương Nội Khí cháu cứ mang bên mình, chờ có dịp sẽ luyện nó. Nhờ Chân Dương Nội Khí, cháu sẽ phát huy được Hồng Huyết Chương đến mức vi diệu, và sau này luyện thành công mười chiêu Hỏa Long Bí Pháp!

Tiếng nói của Phiêu Bồng Khách cứ nhỏ dần:

- Trong hốc đá cũng có túi cấm nang, chỉ cách cho cháu ra khỏi Bá Bàng Địa Huyệt này, khi đã luyện xong pho Lôi Oanh Đỉnh Pháp...

Nội lực chân khí của Phiêu Bồng Khách đã truyền hết cho đứa cháu thân yêu.

Giọng ông phều phào đứt đoạn:

- Cháu phải trừ diệt cho hết kẻ thù... ôi... ta... ta...

Một tiếng nấc ngân dài chặn ngang lời trắng trời, con mắt duy nhất của Phiêu Bồng Khách đã khép lại nghìn thu.

Lục Siêu Quang ôm chầm lấy tấm thân dị dạng khóc lớn:

- Thúc phụ... thúc phụ.

Không có tiếng đáp nữa, trong địa huyệt âm u lúc ấy chỉ còn lại Lục Siêu Quang bên xác chết lạnh tanh.

Chàng đào vách đá, chôn cất thúc phụ, cúi xuống lay bốn lay. Rồi phóng mình lên giữa hàng thạch nhũ, chàng moi trong hốc đá lấy được hai pho sách, và bàn tay đồng đen, hình thù quái lạ, có ngón tay trở lúc nào cũng chỉ ngược.

Liếc qua những hàng chữ, Lục Siêu Quang phấn khích kêu lên:

- Đây là những pho võ công Lôi Oanh Đỉnh Pháp và Chân Dương Nội Khí. Còn bàn tay bằng đồng đen chính là Thiên Lôi Thần Thủ.

Moi sâu trong hốc đá, chàng còn lấy ra được một túi gấm, đôi mắt chàng sáng lên:

- A, đây là cẩm nang xuất nhập địa huyết.

Theo lời dặn của Phiêu Bồng Khách, chàng tỉnh tọa, mở bí kíp Lôi Oanh Đỉnh Pháp để thâm thập võ công tuyệt học. Do nội lực sung mãn nên Lục Siêu Quang tiếp nhận những kỳ chiêu tuyệt thức rất nhanh.

Giở cẩm nang xem cách vào ra địa huyết, Lục Siêu Quang bỏ các pho sách và Thiên Lôi Thần Thủ trong chiếc túi vải khoác lên vai, rời chân giã từ thạch thất.

Đã có cẩm nang hướng dẫn, chàng đi trong độc đạo đủ một trăm lẻ tám bước gặp một pho tượng sư tử đá. Vận đầu thạch sư sang phía tả, những tiếng kêu ken két nổi lên. Lục Siêu Quang cảm thấy dưới chân rung động mạnh. Chàng được từ từ đưa cao trong một giếng đá, ánh sáng lơ mơ. Khi thân hình đứng vững là chàng đang ở trên một bậc thềm đá rêu phong. Cứ theo những bậc đá ấy, chàng đi lên mãi cho đủ ba trăm sáu mươi bậc, thì chàng đụng một bức tường đá chắn ngang.

Ầm... Ầm...

Một chiều Lôi Oanh Đỉnh Pháp vừa xuất thủ.

Theo đúng cẩm nang, Lục Siêu Quang xuất chiêu, bức tường đá khổng lồ vụn như cám.

Tường đá vừa sập, ánh sáng chan hòa...

Thì ra bức tường này tiếp cận ngôi miếu cổ mà Lục Siêu Quang ngắt lịm nơi thềm cửa, trước khi chàng được Phiêu Bồng Khách đưa vào địa huyết.

Dừng bước trong cổ miếu, Lục Siêu Quang không khỏi đau lòng nhớ tới thúc phụ Phiêu Bồng Khách đã hy sinh tánh mạng để truyền hết nội lực sinh khí cho chàng.

Quỳ lạy vong linh thúc phụ, chàng phóng vút ra khỏi ngôi cổ miếu. Trước khi Phiêu Bồng Khách bị kẻ thù hãm hại, thì ông đã là bang chủ Bát Kỳ Bang. Điều này làm Lục Siêu Quang nhớ đến Mã Giáng Kiều đang làm bang chủ ở Kim Phụng Áo.

"Tại sao mình không tới đó tạm nghỉ ngơi và luyện pho Chân Dương Nội Khí?"

Lục Siêu Quang trầm nghĩ, và chàng vận dụng Hồng Huyết Xung Thiên lao về phía Kim Phụng Áo như tên bắn.

Chàng vừa đáp xuống một mỏm đá tai mèo, thì hai mươi kiếm thủ đã xông ra, quát lớn:

- Kẻ nào dám xâm nhập tổng đàn Bát Kỳ Bang đó?

Những thanh gươm sáng lòe trên tay các kiếm thủ hùng dũng, làm Lục Siêu Quang thầm khen Mã Giáng Kiều giỏi luyện thuộc hạ và bố phòng nghiêm ngặt.

Chàng liền lớn tiếng:

- Ta muốn gặp Mã Giáng Kiều.

Nghe có người kêu tên bang chủ ngang xương như vậy, những kiếm thủ đều phóng vèo tới, toan cho kẻ vô lễ nhận tuyệt chiêu sấm sét. Nhưng họ cùng ồ lên một tiếng, nhất loạt quỳ xuống:

- Kính chào Hắc Diêm Vương các hạ.

Chàng vội phẩy tay:

- Miễn lễ, miễn lễ.

Các kiếm thủ vừa đứng lên, thì một cô gái mặc áo giáp bạc đã từ trong tổng đàn lao vút ra.

Lục Siêu Quang kêu lên:

- Mã hiền muội...

Mã Giáng Kiều cũng cất tiếng hân hoan:

- Ôi, Lục huynh... muội thương nhớ huynh biết chừng nào.

Hai người ôm chầm lấy nhau. Nhưng trước lũ thuộc hạ, họ lại phải buông nhau ra, chỉ bày tỏ mối chân tình qua ánh mắt.

- o O o -